

Забувайте українську мову.....

Станіслав Тельнюк

Краса і сила рідної мови таїться не в її фонетичних перевагах і, поготів, не в її привілейованому, зверхньому становищі супроти інших мов, якщо це десь трапляється, а у здатності впливати на почуття людини, будити в ній хороші благородні почуття, змушувати бриніти найтонші струни людської душі

Хочу я гукнути знову й знову,
Закричати, скільки сили стане:
Забувайте українську мову,
Не гайуйте часу, громадяни!

Бо ж вона теперечки не модна,
Бо ж її тепер ніде не знають,
І її лиш дурні великодні
В селах лиш подекуди вживають.

Та й туди культура пре подібно —
І старе зникає похливно.
І "Кобзар" нікому не потрібний,
Лиш потрібні "роки" й детективи.

Тож тепер давайте усі чисто
Здійснювать святу оту ідею.
Бо у нас лиш націоналісти
Розмовляють мовою своєю.

Та й вони забилися в куточки,
І прогресу їм не перешкодить.
Всі синки начальницькі та дочки
Тільки ж — бач! — в російські школи ходять.

А чому? — Це ж ясно навіть курці!
І розводить нічого дебати.
Бо начальство наше завше "в курсе" —
Знає, що потрібно забувати!

Забувайте мову, громадяни!
Нащо нам вона, спитать посмію!
Як же бідолашні росіяни
Нас не по-російськи зрозуміють?!

Те, що зветься: українська мова,
Чим у нас пишалися донині, —
Українцям необов'язково
Знати і вживати на Вкраїні.

Тож під наш усі ставайте прапор,
Забувайте мовні забобони,
Бо ми всі на даному етапі —
Лиш десяток економрайонів!..

Забувайте українську мову,
Забувайте власну мову, люди!
Хай це буде в нас не примусово,
А нехай це добровільно буде!..

Ой народ! Немає в нім зухвальства!
Він прекрасний, він чудовий сильно!
Зробить так, як звелено начальством, —
Ну й, звичайно ж, зробить добровільно!

Хай Оксана Ксенією стане,
А Петренко хай стає Петровим...
Не гайнуйте часу, громадяни,
Забувайте українську мову!

Скільки нас крокує в цих колонах!
Ми свідомі, ми не примітивні!
Правда, в решти тридцяти мільйонів,
Видно, ще свідомість не на рівні!

Їм би всім уми, як у Шамоти, —
То тоді б усі сказали дружно:
"Українська мова? Ми не против.
Только больше нам ее не нужно!"

І сказала б ця мільйонна маса:

"Щоб життя було у нас казкове,
Громадяни, не гайнуйте часу —
Забуйте українську мову!"

1960.